

[**Poul Hansen** (Kalundborg).]

det sammensluttes med Kommunisterne —, er en Art Nazisme. Derfor er det nødvendigt at fastslaa, at det er en demokratisk Socialisme, der er vort Maal.

Socialdemokratiet ønsker at arbejde paa et dansk Demokratis Grundlag. Dermed menes ikke, at det danske Demokrati ikke kan forbedres. Det politiske Demokrati kan blive mere fuldkomment. Først og fremmest staar paa Dagsordenen 21 Aars Valgretten og Landstingets Afskaffelse, og vi skal ogsaa have det økonomiske Demokrati bygget op. Men der er een afgørende Værdi i det nuværende danske Demokrati, som skal bevares, nemlig den frie Adgang til for Meningerne at brydes paa Lovens Grund og Friheden til at danne politiske Partier, ogsaa paa Lovens Grund.

Paa dette Punkt er der Uklarhed hos Kommunisterne. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har her i det høje Ting læst op af en Tale, han holdt i 1938, hvori han hævder at have gjort Rede for Kommunisternes demokratiske Opfattelse. Ogsaa ved det før nævnte Møde i K. B.-Hallen læste han det samme Afsnit op, og dør som her glemte han nogle Bemærkninger midt i Afsnittet. I disse altsaa nu udeladte Bemærkninger siger han bl. a.:

„Vi er klar over, at sandt Demokrati, saadan som det er virkeliggjort gennem den socialistiske Sovjetunions frie Forfatning, ikke kan skabes under Kapitalismen...“

Her opstiller han altsaa Sovjetunionens Forfatning som det sande Demokrati, og det, der altsaa skal stræbes efter. Jeg føler mig overordentlig tiltalt af de 95 pCt. af den næsten propagandistisk velskrevne Forfatning, men paa eet Punkt ønsker jeg den ikke overført til danske Forhold og kan jeg ikke faa den til at forliges med dansk Demokrati. Det er dens §§ 126, 131 og 141, som giver det kommunistiske Parti en Monopolstilling og udelukker andre politiske Opfattelser fra at gøre sig gældende end den kommunistiske. Som Forholdene er i Danmark, er det Socialdemokratiets Opfattelse, at Socialismen skal vinde frem i aaben Meningskamp og til sin Tid ogsaa i Praksis vise sin Styrke ikke ved at forbyde andre Anskuelse, men ved at hævde sig i den fuldkomne frie Brydning med disse.

To Gange har det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udeladt Henvisningen til Sovjetunionens Forfatning. Det kan altsaa ikke være tilfældigt. Enten anser han fremdeles denne Forfatning for at være det eneste sande Demokrati, men finder det ikke op-

portunt at sige det nu, eller ogsaa har han skiftet Mening siden 1938, hvilket gør hans nuværende demokratiske Opfattelse saa meget nyere og mindre befæstet. Men det kunde være rart at vide, hvilken af de to Opfattelser der er den rigtige.

Endelig maa det slaas fast, at Kommunisternes nuværende Tale om Proletariatets Diktatur kun er Udenomssnak. Med Proletariatets Diktatur har de ment noget ganske bestemt, der i Kominterns Program fra 1928 er udtrykt saaledes:

„Raadsstaten er Proletariatets Diktatur, dets Enehærdedomme som Klasse. I Modsætning til det borgerlige Demokrati indrømmer Raadsstaten aabent sin Klassekarakter og stiller sig utilsløret den Opgave at undertrykke Udbyttterne i det overvældende Befolkingsflertals Interesse. Den berøver sine Klassefjender de politiske Rettigheder og kan under visse historiske Betingelser indrømme Proletariatet en Række forbigeaaende Forrettigheder for at styrke dets førende Rolle over for de splittede smaaborgerlige Bønder. Idet den proletariske Stat afvæbner og undertrykker sine Klassemodstandere, betragter den samtidig denne Unddragelse af de politiske Rettigheder og en vis Indskrænkning af Friheden som en foreløbig Forholdsregel i Kampen imod Udbyttternes Forsøg paa at forsvare eller genoprette deres Privilegier.“

Det er, hvad man fra kommunistisk Side konkret og bestemt har ment med Proletariatets Diktatur. Spørgsmaalet er nu, om de stadig vedkender sig denne Opfattelse eller om de erkender, at de ogsaa paa dette Punkt har taget fejl. Naar det gælder et saa vigtigt Omraade som Demokratiets Fremtid, kan vi ikke nøjes med en irriteret kommunistisk Taagetale. Der kræves Klarhed, og naar den ikke hidtil er tilvejebragt fra kommunistisk Side, er det ogsaa i sig selv et Svar, som den danske Befolkning bør drage Konsekvenserne af.

Hans Pinstrup: Under den forløbne Finanslovdebat har enkelte Talere strejft Landbrugets Produktionsmuligheder. Dog forekommer det mig, at man langt fra har forstaaet Alvoren i den Udvikling, vi paa Landbrugsproduktionens Omraade befinder os i.

Gennem en omfattende faglig Indsats lykkedes det under Krigens Afspærring at opretholde Landbrugsproduktionen i et Omfang, der laa langt ud over Erfaringerne fra sidste Verdenskrig. Hvad dette har betydet og betyder for det danske Samfund,